

VALTIONEUVOSTON ASETUS METSÄTALouden MÄÄRÄAIKAISESTA KANNUSTEJÄRJESTELMÄSTÄ ANNETUN VALTIONEUVOSTON ASETUKSEN VÄLIAIKAISESTA MUUTTAMISESTA

Pääasiallinen sisältö

Metsätalouden määräaikaiseen kannustejärjestelmälakiin (71/2023), jäljempänä *kannustejärjestelmälaki*, [on lisätty] väliaikaisesti säännökset, jotka mahdollistaisivat tulosperusteisten tukien ja ympäristöllisten tarjouskilpailujen kokeilun. Vastaavat väliaikaiset säännökset lisättäisiin metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä annettuun valtioneuvoston asetukseen. Toimenpiteitä, joihin väliaikaisesti myönnettäisiin tukea, olisivat keskimääräistä suuremman lehtipuuosuuden jättäminen taimikon ja nuoren metsän hoitotyössä, suojavyöhykkeen jättäminen, suon ennallistaminen ja lehdon luonnonhoito. Ehdotetut uudet säännökset koskisivat kokeiltavien tukien ehtoja sekä tuen määrää, hakemusten valintaperusteiden pisteytystä ja tuloksen pisteytystä ja vähimmäispistemäärää, jonka perusteella tulos katsotaan saavutetuksi.

1. Asian tausta

Tulosperusteisten rahoitusmallien soveltaminen on noussut esille monissa politiikkasuosituksissa ja tutkimushankkeiden raporteissa. Taustalla ovat kompleksiset ympäristöhaasteet, joiden ratkaiseminen ei onnistu riittävän tehokkaasti nykymuotoisilla rahoitusmalleilla. Julkisen talouden kasvava kestävyysvaje korostaa julkisen rahoituksen vaikuttavuuden ja kustannustehokkuuden parantamista. Yhdessä nämä luovat tarpeen parantaa julkisen rahoituksen vaikuttavuutta sekä löytää uusia rahoitusmahdollisuuksia.

Pääministeri Petteri Orpon hallitusohjelmassa tunnistetaan tarve kehittää uusia rahoitusmalleja. Hallitusohjelmassa nostetaan esille muun muassa markkinaehtoisten ja kustannustehokkaiden ratkaisujen selvittäminen ja ympäristöllisten tarjouskilpailujen hyödyntäminen.

Metsätalouden tulosperusteiset tuet -työryhmä on esittänyt kokeiltavaksi taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen korottamista kokonaisuuden lehtipuuosuuden perusteella, suojavyöhykkeen jättämistä arvokkaiden virtavesien varrelle, suon aktiivista ennallistamista ja lehdon luonnonhoitoa.

2. Asian valmistelu

Esitys on valmistelu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä Metsätalouden tulosperusteiset tuet -työryhmän muistion esityksen pohjalta. Työryhmän esityksestä järjestettiin lausuntokierros 11.2-4.4.2025. Työryhmän muistio ja siitä annetut lausunnot ovat julkisessa palvelussa osoitteessa <https://mmm.fi/hankkeet> tunnuksella MMM055:00/2024.

Maa- ja metsätalousministeriö tilasi Luonnonvarakeskukselta selvityksen lehtipuuosuuden lisäämisen tulonmenetyksistä. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on järjestänyt kaksi eri työpajaa, joissa tutkijoilta ja hallinnon edustajilta on pyydetty palautetta suon ennallistamista ja lehdon luonnonhoitoa koskeviin esityksiin.

Esityksestä on järjestetty lausuntokierros 6.6.-18.7.2025. Lausuntopyyntö lähetettiin 67 taholle, jotka edustivat metsänomistajia, metsätalouden toimijoita, tutkimuslaitoksia, keskeisiä tiedepaneeleita, metsä- ja ympäristöhallinnon viranomaisia sekä luonnonsuojelujärjestöjä. Lisäksi lausuntopyyntö oli nähtävillä lausuntopalvelu.fi:ssä ja maa- ja metsätalousministeriön verkkosivulla.

3. Keskeiset ehdotukset

Kannustejärjestelmälakiin tehtyjen muutosten takia lisättäisiin valtioneuvoston asetukseen säännökset keskimääräistä suuremman lehtipuuosuuden jättämisestä taimikon ja nuoren metsän hoitotyössä ja kyseisen tuen määrästä. Lisäksi säädettäisiin suojavyöhykkeen jättämisen, suon ennallistamisen ja lehdon luonnonhoidon tukien ehdoista, kyseisten hankkeiden valintamenettelyssä käytettävän vertailuluvun laskemisesta ja hakemusten valintaperusteiden pisteytyksestä. Suon ennallistaminen ja lehdon luonnonhoidon osalta säädettäisiin myös tuloksen pisteytyksestä ja vähimmäispistemäärästä, jonka perusteella tulos katsotaan saavutetuksi.

4. Pääasialliset vaikutukset

Keskimääräistä suuremman lehtipuuosuuden jättäminen taimikon ja nuoren metsän hoitotyössä rahoitettaisiin valtion talousarvion momentilta 30.40.44 (Tuki puuntuotannon kestävyuden turvaamiseen). Vuoden 2026 valtion talousarvioesityksessä momentille ehdotetaan myönnettäväksi 36,247 miljoonaa euroa. Vuonna 2024 käytettiin taimikon ja nuoren metsän hoitoon noin 33,3 miljoonaa euroa, joka oli 87 prosenttia kyseisenä vuotena käytetyistä määrärahoista. Taimikon ja nuoren metsän hoidon yhteydessä tehtävästä pienpuun keruusta maksettava lisä alenee vuoden 2026 alusta. Taimikon ja nuoren metsän hoidon lehtipuuosuutta koskevalla kokeilulla ei ole vaikutusta vielä vuoden 2026 määrärahan käyttöön, koska kokeilu alkaisi vasta 1.1.2027.

Luonnonvarakeskus on arvioinut tulonmenetykset, jos kohteella ylläpidetään 20 tai 30 prosentin lehtipuuosuuksia koko metsikön kiertoajan. Selvityksen mukaan lehtipuuuston osuuden lisääminen vähentäisi kantorahatuloja enemmän kuin ainespuun tuotosta, koska arvokkaamman tukkipuun kertymä vähenee kuitupuun kertymiä enemmän. Tämä johtaa siihen, että kannattavuus vähenisi. Vaikutus olisi suurin Etelä- ja Väli-Suomen lehtomaisilla kankailla ja pienin Pohjois-Suomen kuivahkoilla kankailla. Suurimmillaan nettonykyarvojen erotus on liki 1 200 euroa ja pienimmillään noin 40 euroa, kun nettotulojen nykyarvo lasketaan kolmen prosentin korkokannalla. Ehdotetusta tuesta syntyvät tulonmenetykset olisivat vähäisempiä, koska kannustejärjestelmällä ei voida velvoittaa lehtipuuosuuden ylläpitämiseen koko kiertoajan. Työlajia koskeva hoito- ja kunnossapitovelvoite on viisi vuotta. Taimikon ja nuoren metsän hoitoa seuraavassa hakkuussa on siten mahdollista poistaa kaikki lehtipuut, mikäli maanomistaja niin haluaa. Mikäli lehtipuuosuutta vähennettäisiin myöhemmissä hakkuissa, parantaisi tämä kannattavuutta.

Esityksen mukaan taimikon ja nuoren metsän hoidon tuki olisi 20 euroa korkeampi hehtaaria kohden silloin, kun kohteelle on jätetty keskimääräistä enemmän lehtipuuosuuksia. Arvion mukaan taimikon ja nuoren metsän hoidon korkeampaa tukea voitaisiin hakea noin 80 000–100 000 hehtaarille, joten tuen tarve olisi 1,6–2,0 miljoonaa euroa. Jotta määrärahan käyttö pysyisi valtiontalouden kehyspäätösten mukaisissa raameissa, alennettaisiin taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen määrää 200 eurosta hehtaarille 180 euroon hehtaarille. Lehtipuiden luontaiseen esiintymiseen vaikuttaa kasvupaikan ravinteisuus. Valtakunnan metsien inventointitietojen mukaan hoidetuissa taimikoissa lehtipuuuston osuus runkoluvusta mitattuna on kuivahkoilla kankailla tai sitä karummilla kasvupaikoilla 17 prosenttia ja tuoreilla kankailla tai sitä rehevimmillä kasvupaikoilla 33 prosenttia. Metsäkeskuksen tekemien rahoituslain tarkastustulosten perusteella lehtipuuosuuksien määrä on hoitotyön jälkeen ollut kivinäismaiden kasvupaikoilla ja niitä vastaavilla soilla ja turvekankailla seuraava: kalliomaa ja hietikko kymmenen prosenttia, karukkokangas neljä prosenttia, kuiva kangas viisi prosenttia,

kuivahkokangas 13 prosenttia, tuore kangas 27 prosenttia, lehtomainen kangas 41 prosenttia ja lehto 47 prosenttia puustosta.

Korkeamman taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen edellytyksenä on, että työn jälkeen lehtipuuston osuus kokonaispuustonmäärästä on 30 prosenttia rehevillä kasvupaikoilla (tuore kangas tai sitä rehevämpi) ja 15 prosenttia karuilla (kuivahkokangas tai sitä karumpi) kasvupaikoilla. Se kannustaa jättämään vähintään keskimääräisen määrän lehtipuita taimikon ja nuoren metsän hoitotyössä. Jos oletetaan, että kaikki pyrkisivät tähän, lisääntyisi lehtipuiden määrä vähintään puolessa hoitokohteista. Alun perin lehtipuuvaltaiseksi metsiköiksi perustetuilla kohteilla tavoite on helposti saavutettavissa. Sen sijaan kaikkein karuimmilla kasvupaikoilla tavoite ei välttämättä ole saavutettavissa luontaisesti vähäisen lehtipuumäärän vuoksi. Mahdollisuuteen saavuttaa kokonaispuuston määrästä tietty lehtipuuosuus vaikuttavat myös aikaisemmin tehdyt hoitotoimenpiteet sekä hirvieläinten tai muiden eläinten taimikoille ja nuorille metsille aiheuttamat vahingot.

Suojavyöhykkeen jättäminen, suon ennallistaminen ja lehdon luonnonhoito, rahoitettaisiin valtion talousarvion momentilta 30.40.45 (Metsäluonnon hoidon edistäminen). Vuoden 2026 valtion talousarvioesityksessä momentille ehdotetaan myönnettäväksi 11,027 miljoonaa euroa. Vuosina 2021–2024 momentin rahoituksesta käytettiin luonnonhoitohankkeisiin vuosittain 0,5–1,3 miljoonaa euroa. Kokeiluihin voitaisiin käyttää yhteensä noin 3 miljoonaa euroa. Osittain luonnonhoitohankkeisiin myönnetty rahoitus korvautusi kokeilun aikana suon ennallistamiseen ja lehtojen luonnonhoitoon myönnetyllä rahoituksella. Suon ennallistamisen ja lehtojen luonnonhoidon ensimmäinen hankehaku järjestettäisiin vuonna 2026. Suojavyöhykkeen jättämistä koskeva kokeilu alkaisi vasta 1.1.2027.

Käytettävissä olevan rahoituksen puitteissa toteutuvien työmäärien arvioiminen on haastavaa, koska tuen määrä perustuisi todellisten toteutuskustannusten ja tulonmenetysten sijaan hakemuksessa esitettyyn tuen määrään, jolla hakija olisi valmis toteuttamaan hakemuksessa määritellyt toimenpiteet. Koska tämän kaltaista menettelyä ei ole aikaisemmin sovellettu tukien myöntämiseen, ei ennakolta voida määritellä tarkasti, mille tasolle tarvittavan tuen määrä ja sillä saatavien suoritteiden määrä asettuu. Suojavyöhykkeen jättämisen osalta haettu tuen määrä voisi muodostua puuntuotannon tulonmenetysten perusteella. Tukitasot voisivat siten olla lähellä ympäristötuen kesimäärästä tukitasoa. Se oli vuosina 2021–2023 keskimäärin 2 300 euroa hehtaaria kohden. Tällä hetkellä ympäristötuen käytettävät keskikantohinnat ovat edellä mainittuun ajankohtaan verrattuna jopa 30–40 % korkeammat, joten tuen määrä voi olla edellä esitettyä suurempi. Suon ennallistaminen ja lehdon luonnonhoidon osalta haettu tuen määrä voisi muodostua hankkeen toteuttamisen kustannuksista ja tulevaisuuden puuntuotannon tulonmenetyksistä. Tarvittavat toimenpiteet riippuvat kohteesta, joten hehtaarikohtaisissa kustannuksissa on huomattavaa vaihtelua. Metsänhoidon suositusten mukaan soiden ennallistamisessa ojalinjojen avaamisen ja ojien tukkimisen kustannuksen on arvioitu olevan 500–1 000 euroa hehtaaria kohden. Kustannuksia voi tulla myös esimerkiksi puuston hakkaamisesta muualta kuin ojalinjoilta ja poiskuljettamisesta sekä patojen rakentamisesta. Lehdon hoidon kustannukseksi on arvioitu 1200–1500 euroa hehtaarille. Edellä mainittujen kustannusten valossa voidaan päätyä siihen, että toteutuvat työmäärät voisivat olla 400–1 000 hehtaaria tukimuotoa kohden, jos oletetaan että kuhunkin työlajiin käytettäisiin miljoona euroa.

Haettavan tuen määrään lehdon luonnonhoidon ja suon ennallistamisen hankkeissa vaikuttaa myös tuloksesta maksettava 20 prosentin osuus. Tuloksesta maksetaan vasta noin kahdeksan vuoden päästä töiden toteutuksesta. Hakemusta tehdessään maanomistaja ei voi olla varma tuloksen saavuttamisesta erityisesti, jos tuloksen saavuttamisen minimipistemäärä on asetettu korkealle. On todennäköistä, että maanomistajat ottavat hakemusta tehdessään huomioon tuloksen

saavuttamiseen liittyvän riskin ja pitkän aikajänteen, mikä saattaa näkyä korkeana haettavan tuen määränä.

Suojavyöhykkeen jättämisen, suon ennallistamisen ja lehdon luonnonhoidon valintaperusteiden kynnysarvojen asettamisessa on tasapainoiltu luonnossa esiintyvän suuren luontaisen vaihtelun huomioimisen ja kannustejärjestelmän yksinkertaisuuden kanssa. Eri kasvupaikkatyyppien, metsäkasvillisuusvyöhykkeiden ja sukkessiovaiheiden huomioiminen johtaisi ekologisesti parempaan lopputulokseen, mutta se johtaisi suureen määrään kynnysarvoja, jolloin järjestelmästä voisi tulla haastava ymmärtää. Valintaperusteiden kynnysarvojen määrittämisessä on hyödynnetty valtakunnan metsien inventoinnin tietoa kesimääräisistä arvoista. Tällöin pienimmän pistemäärän saa keskivertometsästä. Keskimääräistä paremmasta metsästä saa suuremman pistemäärän. Lehtojen luonnonhoidon valintaperusteiden kynnysarvojen asettamisessa on hyödynnetty valtakunnan metsien inventoinnin tuottamaa tietoa puuston rakennepiirteistä, kun metsikkökuvio on edustavassa tilassa. Lehtojen luonnonhoidossa suurimmat pistemäärät vastaavat luonnontilaisen kaltaista metsää. Näin pisteytyksellä voidaan ohjata parhaita kohteita rahoituksen piiriin.

Suojavyöhykkeen jättämistä koskevien hankkeiden osalta valintaperusteiden pisteytyksellä pyritään saamaan rahoituksen piiriin monimuotoisuuden kannalta parhaita kohteita ja mahdollisimman yhtenäisiä suojavyöhykkeitä. Valintaperusteiden pisteytys johtaa puustoisten ja tilarajat ylittävien, lähdepurojen, pitkien rantaviivan kohteiden valintaan, joissa on paljon kuollutta puuta ja suuri lehtipuuosuus.

Puron varrella olevat kohteet, jotka suojavyöhykkeen jättämisen tuessa saavat täydet pisteet voisivat myös soveltua ympäristötukikohteeksi, sillä ne voivat täyttää metsälain 10 §:n vaatimukset. Toisaalta kohteet voivat olla laajempialaisia mitä metsälain 10 §:n tarkoittamat purot.

Ennallistettavan suon tukea koskevien hankkeiden valintaperusteiden pisteytyksellä pyritään saamaan ennallistamistoimien piiriin mahdollisimman yhtenäisiä ja laajoja suokokonaisuuksia. Valintaperusteiden pisteytys johtaa kohdistamaan tukea suokohteisiin, joissa ennallistamistoimien vaikutusalueen osuus koko suon pinta-alasta on suuri, ennallistamistoimiin osallistuvien tilojen lukumäärä on suuri, ennallistamistoimien vaikutusalueelle tulevien vesien osuus koko valuma-alueesta on suuri, ja jotka rajautuvat suojelualueeseen tai ojittamattomaan suohon. Lisäksi suokohteilla esiintyy lähteisyyttä, luhtaisuutta tai lettoisuutta.

Onnistuneiden ennallistamistoimien saavuttamisen tuloksena suokohteissa on onnistuttu vesien johtamisessa, tukitut ojat eivät vuoda sekä suotyypille ominainen suokasvillisuus on alkanut palautua. Suo ennallistuminen voi kestää vuosikymmeniä, mutta kohteissa, joissa maksetaan tuloksen saavuttamisesta, ennallistumisen voidaan todeta käynnistyneen.

Lehtojen luonnonhoidon hankkeiden osalta valintaperusteiden pisteytyksellä pyritään ohjaamaan rahoitusta ekologiselta laadultaan parhaisiin ja hoitotarpeeltaan kiireellisimpiin kohteisiin. Ekologisella laadulla pyritään kuvaamaan sitä, kuinka lähellä kohteen rakennepiirteet ovat vastaavan lehtoluontotyyppin luonnontilaista tai optimaalisessa tilassa olevaa esiintymää. Valintaperusteiden pisteytys johtaa kohdistamaan tukea yli 40-vuotiaissa metsissä järeitä puita ja jalopuita sisältäviin kohteisiin, joissa on paljon kuollutta puustoa sekä suuri lehtipuuosuus. Lisäksi kohteet ovat puuston rakenteeltaan kerroksellisia ja vaihtelevia tilajakaumaltaan. Alle 40-vuotiaissa metsissä pisteytys johtaa suuren lehtipuuosuuden kohteisiin, joissa on paljon eri puulajeja. Lehtojen luonnonhoitokohteiden valintaperusteiden pisteytystä painotetaan kohteen kiireellisyyden mukaan, jolloin kohteiksi valikoituu vain sellaisia kohteita, joissa esiintyy hoitotarvetta. Mikäli kohteella ei ole hoidon tarvetta, se saa nolla pistettä. Luonnonhoidon kannalta parhaat kohteet ovat niitä, jotka ovat laadultaan hyviä ja joiden hoitotarve on korkea. On mahdollista, että monilla laadultaan parhailla,

nykyisin jo erinomaisessa ekologisessa tilassa olevilla lehtokuviolla ei ole juurikaan hoitotarvetta, eikä niiden hoitoa siten kannata tukea. Nämä kohteet voivat olla metsälain tai luonnonsuojelulain (9/2023) nojalla suojeltuja kohteita. Tällaisella kohteella luontoarvojen turvaaminen määräaikaisella ja pysyvällä suojelulla voi olla perusteltua. Lehtojen luonnonhoidon hankkeiden valintaperusteissa ja niiden pisteytyksessä on samankaltaisuutta aikaisemmin luotujen lehtojen laatua ja hoitotarvetta kuvaavien kriteereiden kanssa. Niissä on kuitenkin myös eroavaisuuksia sekä valintaperusteissa, että niille asetetuissa kvantitatiivisissa kynnysarvoissa.

Luonnonhoitotuloksen saavuttamisen tuloksena kokeiluhankkeiden lehtojen puuston rakenteen kerroksellisuus ja kuolleen puun määrä lisääntyy, lehtokasvillisuus elpyy eikä kohteilla esiinny haitallisia vieraslajeja. Kohteissa, joissa maksetaan tuloksen saavuttamisesta, voidaan todeta lehtojen rakennepiirteiden kehittyneen suotuisaan suuntaan.

5. Lausuntopalaute

Asetusluonnoksesta järjestettiin lausuntokierros 6.6.-18.7.2025. Asetusluonnoksesta pyydettiin lausunnot 67taholta. Lisäksi lausuntopyyntö oli nähtävillä maa- ja metsätalousministeriön verkkosivulla ja lausuntopalvelu.fi:ssä.

Lausunnon antoivat...

6. Yksityiskohteiset perustelut

7 a §. Käsittelyn jälkeinen lehtipuun osuus

Kannustejärjestelmälain 13 § 1 momentin mukaan tukea voidaan myöntää taimikon ja nuoren metsän hoitotyöhön, sillä perusteella, että kohteella on hoitotyön jälkeen keskimääräistä suurempi osuus kokonaispuuston määrästä lehtipuuta. Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä. Siinä määriteltäisiin, että lehtipuuta olisi keskimääräistä suurempi osuus kokonaispuuston määrästä, jos tuoreella tai sitä ravinteikkaammalla kankaalla taikka niitä vastaavalla turvamaalla on lehtipuustoa vähintään 30 prosenttia kasvatettavan puuston runkoluvusta ja kuivahkolla tai sitä karummalla kankaalla taikka niitä vastaavalla turvamaalla vähintään 15 prosenttia kasvatettavan puuston runkoluvusta.

8 § Taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen määrä

Kannustejärjestelmälain 13 §:n mukaan taimikon ja nuoren metsän hoidon tukea voidaan myöntää sillä perusteella, että kohteella on hoitotyönjälkeen keskimääräistä suurempi osuus kokonaispuuston määrästä lehtipuuta. Kannustejärjestelmälain 11 §:n mukaan tukien määrästä voidaan antaa tarkemman säännökset valtioneuvoston asetuksella.

Pykälän 1 momentissa on määritelty taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen määrä. Tuen määrää esitetään laskettavaksi 180 euroa hehtaarilta. Vastaavasti jos taimikon ja nuoren metsän hoidon yhteydessä syntyvää pienpuuta kerätään kohteelta tuki laskisi 230 euroon hehtaarilta.

Pykälän 2 momentti olisi uusi ja siinä säädettäisiin taimikon ja nuoren metsän hoidon tuen korottamisesta, jos kohde täyttää myös 7 a §:ssä säädetyt lehtipuustoa koskevat vaatimukset. Korotus olisi 20 euroa hehtaarille. Tuki olisi siis 200 euroa hehtaarille, jota taimikon ja nuoren metsän hoidon kohteelle jää keskimääräistä enemmän lehtipuustoa ja 250 euroa hehtaarille, jos taimikon ja nuoren metsän hoitokohteelle jää keskimääräistä enemmän lehtipuustoa ja sieltä kerätään pienpuuta.

6 a luku – Eräät kokeiluhankkeet

30 a § Kokeiluhankkeiden hankehakujen valintamenettelyt

Kannustejärjestelmälain 25 c §:n 1 momentin mukaan tarjouskilpailumenettelyssä hyväksytään pienimmän vertailuluvun saaneet hakemukset. Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä kokeiluhankkeiden hankehakujen valintamenettelystä. Ehdotuksen mukaan hakemusten vertailu perustuisi vertailulukuun, joka saadaan jakamalla tukihakemuksessa ilmoitettu hankkeen totuttamiseksi tarvittavan tuen määrä valintaperusteiden pisteillä. Suojavyöhykkeen jättämistä koskevien hankkeiden valintaperusteiden pisteytyksestä säädettäisiin 30 c §:ssä. Suon ennallistamista koskevien hankkeiden valintaperusteiden pisteytyksestä säädettäisiin 30 e §:ssä. Lehdon luonnonhoitoa koskevien hankkeiden valintaperusteiden pisteytyksestä säädettäisiin 30 g §:ssä.

30 b § Suojavyöhyke

Suojavyöhykkeen jättämisen tuesta säädetään kannustejärjestelmälain 23 b §:ssä. Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jossa täsmennettäisiin suojavyöhykkeen tuen myöntämisen edellytyksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan uudistushakkuussa suojavyöhyke tulisi jättää maa-alueelle, joka rajoittuu virtaveteen. Tuen myöntämisen edellytystä uudistusalan sijainnista vesiensuojelullisesti erityisen herkällä alueella tai suojavyöhykkeellä turvattavista luontoarvoista arvioitaisiin ympäristöhallinnon virtavesien lohikalakantaa koskevan tietoaineiston perusteella. Aineisto on avoimesti saatavilla ja se kuvaa virtavesiä ja niiden luontoarvoja, koska lohikalat ovat vaativia vedenlaadun suhteen.

Pykälän 2 momentin mukaan suojavyöhykkeen tulisi olla vähintään 30 metriä, mutta kuitenkin enintään 50 metriä leveä. Suojavyöhyke olisi tällöin metsäsertifiointikriteereiden vaatimuksia leveämpi, mutta ei kuitenkaan muodostaisi omaa erillistä kuviota vaan olisi aidosti suojavyöhyke. Suojavyöhykkeen leveydelle asetettu vaihteluväli mahdollistaisi myös kohteen topografian, maalajin ja muiden ominaisuuksien huomioimisen suojavyöhykkeen suunnittelussa ja toteutuksessa.

30 c § Suojavyöhykkeen jättämistä koskevien hankkeiden valintaperusteet

Kannustejärjestelmälain 25 b §:ssä säädetään suojavyöhykkeen jättämishankkeiden valintaperusteista. Valintaperusteiden tulee liittyä suojavyöhykkeen kattaman rantaviivan pituuteen, elävän puuston määrään suojavyöhykkeellä, kuolleen puun määrään suojavyöhykkeellä, suojavyöhykkeellä olevan lehtipuuston tilavuuden osuuteen, suojavyöhykkeen yhtenäisyyteen, suojavyöhykkeellä olevien ojien määrään ja luontoarvoihin.

Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jonka mukaan suojavyöhykkeen jättämistä koskevat hankkeet saisivat valintaperusteista pisteitä liitteen 1 mukaisesti.

Ehdotuksen liitteen 1 taulukossa kuvattaisiin valintaperusteittain arvot tai ehdot, joiden täytyessä hanke saisi kyseisestä valintaperusteesta 1–3 pistettä.

Pisteytyksellä pyritään kannustamaan mahdollisimman yhtenäisiin suojavyöhykkeisiin. Tämän vuoksi pidemmästä suojavyöhykkeestä saa enemmän pisteitä. Samaan päämäärään kannustaa myös naapuritilan alueelle ulottuvan yhtenäisen suojavyöhykkeen palkitseminen kahdella pisteellä. Naapuritila voi sijaita myös virtaveden vastarannalla.

Pisteytyksellä pyritään huomioimaan myös kohteen koko ja taloudellinen arvo. Suojavyöhykkeen kattaman rantaviivan pituus ja elävän puuston määrä suojavyöhykkeellä kuvaavat yhdessä kohteen taloudellista arvoa. Mitä pidempi suojavyöhyke ja mitä enemmän sillä on elävää puustoa, sitä suurempi on kohteen puuston taloudellinen arvo.

Elävän puuston määrästä saisi yhden pisteen, jos puuston määrä jää hehtaaria kohti alle 100 kuutiometrin. Tämä vastaa hieman keskimääräistä vähäpuustoisempaa metsää. Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan puuston keskitilavuus metsämaalla on 122 kuutiometriä hehtaarilla. Koska suuremmasta puuston määrästä saisi enemmän pisteitä, ohjaisi tämä tukea runsaspuustoisempiin metsiin.

Pisteytyksellä pyritään samaan rahoituksen piiriin monimuotoisuuden kannalta parhaita kohteita. Monimuotoisuusarvoja kuvaavat kuolleen puun määrä suojavyöhykkeellä, suojavyöhykkeellä olevan lehtipuuston tilavuuden osuus suojavyöhykkeellä olevan puuston kokonaistilavuudesta ja luontoarvot.

Kuolleen puun määrästä saa yhden pisteen, jos kuollutta puuta olisi 5–10 kuutiometriä hehtaarilla. Tämä vastaa keskimääräistä kuolleen puuston määrää. Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan keskimääränien kuolleen puuston määrä metsämaalla on maakunnan mukaan 2,0–10,4 kuutiometriä hehtaarilla. Koko maan keskiarvon ollessa 6,9 kuutiometriä hehtaarilla. Mikäli kuollutta puuta olisi keskimääräistä enemmän, saisi näiltä kohteilta enemmän pisteitä. Kuolleen puun määrässä huomioitaisiin vain rinnankorkeudeltaan yli 10 senttimetriset tai sitä järeämmät kuolleet puut. Kuolleen puun määrässä ei huomioitaisi puita, joita koskee metsätuhojen torjunnasta annetun lain (1087/2013) velvoite puiden poistamiseen.

Lehtipuuosuudesta saa yhden pisteen, jos lehtipuun osuus on alle 20 prosenttia suojavyöhykkeellä olevan puuston kokonaistilavuudesta. Tämä vastaa keskimääräistä lehtipuun määrää. Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan lehtipuita on 20 % puuston tilavuudesta. Mikäli lehtipuun osuus olisi keskimääräistä suurempi, saisi näiltä kohteilta enemmän pisteitä.

Luontoarvoista saisi pisteitä, mikäli kyseessä on lähdepuro. Pisteiden määrään vaikuttaisi lähdepuroon tulevan kuormituksen määrä. Mikäli alkulähteen ja suojavyöhykekohteen välillä ei olisi yhtään puroon johdettua ojaa, saisi hanke 3 pistettä, mutta mikäli alkulähteen ja suojavyöhykekohteen välillä olisi vähäistä kuormitusta, kuten yksittäisiä puroon johdettuja ojia, saisi kohde 2 pistettä.

Mikäli suojavyöhykkeellä ei olisi yhtään virtaveteen laskevaa ojaa voisi kohde saada kolme pistettä. Tämä kannustaisi tarjoamaan vesitaloudeltaan luonnontilassa olevia kohteita tai ennallistamaan kohteella olevat ojat, jolloin suojavyöhyke voisi samalla toimia myös ympäröivältä alueelta tulevien vesien pintavalutuskenttänä.

30 d § Ennallistettavan suo

Suon ennallistamisen tuesta säädetään kannustejärjestelmälain 23 c §:ssä. Asetukseen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jossa täsmennettäisiin ennallistettavan suon vähimmäispinta-alaan liittyvää tukiehtoa. Pykälän mukaan suon ennallistamistoimien vaikutusalueen pinta-alan tulee olla vähintään kaksi hehtaaria.

30 e § Ennallistettavan suon tukea koskevien hankkeiden valintaperusteet

Kannustejärjestelmälain 25 b §:ssä säädetään suon ennallistamishankkeiden valintaperusteista. Valintaperusteiden tulee liittyä ennallistamistoimien vaikutusalueen osuuteen koko suon pinta-alasta, kytkeytyneisyyteen suojelualueeseen tai luonnontilaiseen suohon, ennallistamistoimien vaikutusalueella olevan suon päätyyppiin, ennallistamiseen osallistuvien tilojen lukumäärään, ennallistamisen vaikutusalueelle tulevien vesien osuuteen koko valuma-alueen vesistä ja lähteisyyden, luhtaisuuden ja lettoisuuden esiintymiseen.

Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jonka mukaan ennallistettavaa suota koskevat hankkeet saisivat valintaperusteista pisteitä liitteen 2 mukaisesti.

Ehdotuksen liitteessä 2 kuvattaisiin taulukossa valintaperusteittain arvot tai ehdot, joiden täytyessä hanke saisi kyseisestä valintaperusteesta 1–4 pistettä.

Pisteytyksellä pyritään saamaan ennallistamistoimien piiriin mahdollisimman laajoja yhtenäisiä suokokonaisuuksia. Tämän vuoksi pisteytyksessä saa sitä enemmän pisteitä mitä suuremman osuuden ennallistamistoimien vaikutusalue kattaa suon pinta-alasta. Samaan päämäärään kannustetaan myös palkitsemalla useamman tilan hankkeista suuremmalla pistemäärällä. Viimeksi mainittu kannustaa myös maanomistajien yhteistyöhön.

Pisteytyksessä huomioitaisiin kohteen kytkeytyneisyys suojelualueeseen tai ojitattomaan suohon. Mikäli ennallistettava alue rajautuisi luonnontilaiseen suohon saisi kohde kaksi pistettä ja mikäli kohde rajautuisi suojelualueeseen, saisi kohde kolme pistettä. Ennallistettavan kohteen rajautuminen näihin kohteisiin edistäisi lajien leviämistä myös ennallistettavalla alueella ja muodostaisi monimuotoisuuden kannalta yhtenäisen kokonaisuuden.

Pisteytyksellä ennallistamistoimia pyritään kohdistamaan reheville suotyypeille. Tämän vuoksi korvista ja letoista saisi enemmän pisteitä kuin rämeistä tai nevoista. Ennallistamistoimien vaikutusalueella olevan suon päätyyppiä kuvaavan valintaperusteiden pisteet saataisiin, kun ennallistamistoimien vaikutusalueella olevan suon päätyyppien pinta-alat kerrottaisiin taulukon mukaisilla kunkin päätyypin pisteillä ja näiden summa jaettaisiin päätyyppien pinta-alan summalla.

Parhaista monimuotoisuuskohteista palkitaan antamalla yksi lisäpiste, mikäli ennallistamistoimien vaikutusalueella esiintyy lähteisyyttä, luhtaisuutta tai lettoisuutta.

30 f § Lehdon luonnonhoidon kohde

Lehdon luonnonhoidon tuesta säädetään kannustejärjestelmälain 23 d §:ssä. Asetukseen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jossa täsmennettäisiin lehdon luonnonhoidon kohteen vähimmäispinta-alaan liittyvää tukiehtoa. Pykälän mukaan lehdon luonnonhoitokohteen pinta-alan tulisi olla vähintään 0,5 hehtaaria.

30 g § Lehdon luonnonhoidon hankkeiden valintaperusteet

Kannustejärjestelmälain 25 b §:ssä säädetään lehdon luonnonhoidon valintaperusteista. Valintaperusteiden tulee liittyä kohteen ekologiseen laatuun ja kohteen hoitotarpeeseen. Ekologisen laadun valintaperusteet määräytyisivät kohteen puuston iän perusteella.

Asetukseen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jonka 1 momentin mukaan lehdon luonnonhoidon hankkeiden pisteytys muodostuisi kohteen ekologisen laadun ja hoitotarpeen tulona.

Pykälä 30 g:n 2 momentin mukaan lehdon luonnonhoitoa koskevat hankkeet saisivat ekologisen laadun valintaperusteista pisteitä liitteen 3 mukaisesti. Ehdotuksen liitteessä 3 kuvattaisiin taulukossa valintaperusteittain arvot tai ehdot, joiden täytyessä hanke saisi kyseisestä valintaperusteesta 1–3 pistettä. Taulukossa olisi omat pisteet yli 40-vuotiaiden metsien ja alle 40-vuotiaiden metsien valintaperusteille. Taulukossa olevien valintaperusteiden lisäksi lehdon luonnonhoidon kohde, sen iästä riippumatta, voisi saada lisäpisteen, mikäli kohde on alle kilometrin päässä metsälain 10 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta rehevästä lehtolaikusta tai lehtojen suojelualueesta.

Pisteytyksellä pyritään ohjaamaan rahoitusta ekologiselta laadultaan parhaisiin kohteisiin. Tämän vuoksi kohteiden pisteet kasvat, kun valtapuuston ikä, järeiden puiden määrä, jalopuiden määrä, kuolleen puun määrä ja lehtipuuosuus kasvaa.

Valtapuuston ikää kuvaavan valintaperusteen korkeimman pistemäärän kynnysarvo on asetettu valtakunnan metsien inventointitietojen perusteella vastaamaan luonnontilaisen kaltaista lehtoa. Korkeimmat pisteet saisivat kohteet, joiden valtapuuston ikä on vähintään 80 vuotta. Valtakunnan metsien inventoinnin mukaan luonnontilaisen kaltaiseksi arvioituissa lehtometsissä vallitsevan puuston ikä oli hemiboreaalaisella vyöhykkeellä noin 50–80 vuotta, eteläboreaalaisella vyöhykkeellä 50–60 vuotta, keskiboreaalaisella vyöhykkeellä 60–100 vuotta ja pohjoisboreaalaisella vyöhykkeellä 80–100 vuotta. Muuttuneet lehdot olivat inventointitietojen mukaan luonnontilaisen kaltaisia nuorempia.¹

Puuston järeytymiseen vaikuttaa kasvupaikan maantieteellinen sijainti. Tämän vuoksi valtioneuvoston asetuksessa metsien kestävästä hoidosta ja käytöstä (1308/2013) mainitulla pohjoisen Suomen alueella edellytettäisiin noin puolta pienempää järeiden puiden määrää kuin eteläisessä ja keskisessä Suomessa. Järeiden puiden määrää kuvaavan valintaperusteen korkeimman pistemäärän kynnysarvo on asetettu valtakunnan metsien inventointitietojen perusteella vastaamaan luonnontilaisen kaltaista lehtoa. Korkeimmat pisteet saisivat kohteet, joissa järeiden puiden määrä olisi vähintään 50 kappaletta hehtaarilla eteläisessä ja vähintään 25 kappaletta hehtaarilla pohjoisessa Suomessa. Valtakunnan metsien inventointitietojen mukaan luonnontilaisen kaltaisessa metsässä järeitä eläviä puita on 45 kappaletta hehtaarilla. Järeitä puita oli enemmän kuivissa, tuoreissa ja kosteissa keskiravinteisissa lehdoissa ja selvästi vähemmän kosteissa runsasravinteisissa lehdoissa ja lehtokorvissa.²

Jalojen lehtipuiden määrään laskettaisiin vain jalot lehtipuut, joiden rinnankorkeuslähpimitta olisi 20 senttimetriä tai sitä suurempi. Minimilähpimitta vastaa Natura-luontotyyppi-arvioinnissa jalopuulehdoille käytettyä ohjeellista minimiarvoa. Mikäli kohteella ei olisi yhtään vaatimukset täyttävää jaloa lehtipuuta, ei tästä ekologisen laadun valintaperusteesta saisi yhtään pistettä. Yhden pisteen saisi, jos jaloja lehtipuita olisi 1–4 kappaletta hehtaarilla. Pistemäärä kasvaisi jalojen lehtipuiden määrän kasvaessa.

Kuolleen puun määrää kuvaavan valintaperusteen korkeimman pistemäärän kynnysarvo on asetettu valtakunnan metsien inventointitietojen perusteella vastaamaan luonnontilaisen kaltaista lehtoa. Luonnontilaisen kaltaisessa lehdossa kuollutta puuta on 12 kuutiometriä hehtaarilla. Kuolleen puun määrä vaihtelee lehtotyypeittäin. Vähiten sitä on kuivissa lehdoissa, selvästi enemmän tuoreissa lehdoissa ja lehtokorvissa ja eniten kosteissa lehdoissa.³ Kuolleen puun määrän pisteytyksessä on huomioitu, olisiko kyseessä kuiva lehto vai tuore tai kostea lehto. Kuivassa lehdossa vaadittava kuolleen puun määrä olisi noin puolta pienempi kuin kosteassa tai tuoreessa lehdossa. Pistemäärä kasvaisi kuolleen puun määrän lisääntyessä. Jos kohteella ei olisi ollenkaan vaatimukset täyttävää kuollutta puuta, ei tästä ekologisen laadun valintaperusteesta saisi yhtään pistettä. Kuolleen puun määrästä saisi yhden pisteen, jos kuollutta puuta olisi kuivissa lehdoissa 1–4 kuutiometriä hehtaarilla ja tuoreessa lehdossa 1–9 kuutiometriä hehtaarilla. Kuolleen puun määrässä huomioitaisiin vain rinnankorkeudeltaan 10 senttimetriset tai sitä järeämmät kuolleet puut. Kuolleen puun määrässä ei huomioitaisi puita, joita koskee metsätuhojen torjunnasta annetun lain velvoite puiden poistamiseen.

Lehtipuuosuuden pisteytyksellä pyrittäisiin ohjaamaan tukea lehtipuuvaltaisiin metsiin. Lehtipuuosuutta kuvaavan valintaperusteen korkeimman pistemäärän kynnysarvo on asetettu valtakunnan metsien inventointitietojen perusteella vastaamaan luonnontilaisen kaltaista lehtoa. Korkeimmat pisteet saisivat kohteet, joiden lehtipuuosuus on vähintään 60 prosenttia. Valtakunnan

¹ Siitonen, J. 2024. Lehtojen hoitotarpeen pisteytys -taustaraportti. Luonnonvarakeskus.

² Siitonen, J. 2024. Lehtojen hoitotarpeen pisteytys -taustaraportti. Luonnonvarakeskus.

³ Siitonen, J. 2024. Lehtojen hoitotarpeen pisteytys -taustaraportti. Luonnonvarakeskus.

metsien inventoinnin mukaan lehtipuuston tilavuusosuus oli 60 prosenttia luonnontilaisen kaltaisissa metsissä ja sitä vähemmän muuttuneissa lehdoissa. Lehtipuuosuus on suurin runsasravinteisissa kosteissa (67 %) ja tuoreissa (59 %) lehdoissa, hiukan pienempi keskirasvinteisissa kosteissa (47 %) ja tuoreissa (42 %) lehdoissa ja pienin kuivissa lehdoissa (35 %)⁴

Puuston rakenteesta saatavilla pisteillä pyritään ohjaamaan tukea kohteisiin, joissa metsän rakenne on luonnontilainen. Mikäli kohde olisi tasarakenteinen tai kaksijaksoinen saisi kohde yhden pisteen. Mikäli kohteella olisi kerroksellisuutta ja kohteella esiintyisi vaihteleva tilajakauma saisi kohde kaksi pistettä. Mikäli kohde olisi selvästi eri-ikäinen, kerroksellinen ja vaihteleva tilajakaumaltaan, se saisi kolme pistettä.

Koska nuorissa metsissä harvoin esiintyy järeitä puita tai kuolleita puita eikä niissä esiinny puuston rakennepiirteitä, saisi alle 40-vuotiaissa metsissä pisteitä vain lehtipuosuudesta ja puulajien määrästä. Mitä enemmän kohteella olisi lehtipuustoa ja mitä enemmän siellä olisi puulajeja, sitä enemmän kohde saisi pisteitä. Puulajien määrään laskettaisiin ne puulajit, joiden runkolukuosuus olisi yli viisi prosenttia kohteen runkoluvusta.

Pykälän 3 momentin mukaan lehdon luonnonhoitoa koskevat hankkeet saisivat hoitotarpeen valintaperusteesta pisteitä liitteen 4 mukaisesti. Hoitotarpeesta saisi nolla pistettä, mikäli kohteella ei ole hoidon tarvetta. Tällä rajattaisiin tuen ulkopuolelle kohteet, jotka eivät tarvitse hoitoa. Hoitotarpeesta saisi yhden pisteen, mikäli kohteella on hoitotarve, mutta se ei ole kiireellinen. Hoitotarpeesta saisi kaksi pistettä, mikäli kohteella on kiireellinen hoitotarve.

30 h § Tuloksen saavuttamisen arviointi eräissä tuissa

Kannustejärjestelmälain 23 c §:n 4 momentissa säädetään suon ennallistamisen tuloksen arvioinnin pisteytyksestä. Sen mukaan suon ennallistamisen pisteytyksessä arvotetaan vesien johtamisen onnistuminen ennallistetulle alueelle, tukittujen ojien vuotamattomuus, suokasvillisuuden palautuminen ja kuolleen puun osuus ennallistetun alueen kokonaispuustosta.

Tuloksen saavuttamisen pisteytyksen tavoitteena on asettaa vaatimuksia, joiden saavuttaminen ei olisi kaikissa tapauksissa varmaa, mutta kuitenkin todennäköistä, kun ennallistamistyö tehdään huolellisesti suunnitelmaa noudattaen.

Asetuksen ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, jonka 1 momentin mukaan suon ennallistamisen tulos katsottaisiin saavutetuksi, jos hanke saisi toteutuksesta vähintään neljä pistettä. Pisteitä tuloksen saavuttamisen arviointiperusteista voisi saada liitteen 5 mukaisesti. Kustakin arviointiperusteesta hanke voisi saada 0–2 pistettä.

Tuloksen saavuttamisessa arvioitaisiin ennallistamistyön toteutumista sen kautta, kuinka hyvin vesien johtaminen on onnistunut aiotulta alueelta ja vuotavatko tukitut ojat. Mikäli ennallistamistoimet olisi toteutettu niin, että vesien johtaminen on onnistunut aiotulta alueelta, saisi tästä kaksi pistettä. Mikäli tämä olisi onnistunut vain osittain, saisi tästä yhden pisteen. Mikäli tukituissa ojissa ei olisi oikovirtauksia, saisi tästä kaksi pistettä. Vesitalouden muutokset ovat havaittavissa nopeasti ennallistamistoimia seuraavina vuosina.

Sen sijaan kasvillisuusmuutosten ja ennallistamisen monimuotoisuus vaikutusten toteutuminen vie useita vuosia tai jopa vuosikymmeniä. Mikäli suotyypille ominainen suokasvillisuus olisi palautunut osittain, saisi siitä yhden pisteen ja mikäli se olisi palautunut hyvin, saisi siitä kaksi pistettä.

⁴ Siitonen, J. 2024. Lehtojen hoitotarpeen pisteytys -taustaraportti. Luonnonvarakeskus.

Kannustejärjestelmälain 23 d §:n 4 momentissa säädetään lehdon luonnonhoidon tuloksen arvioinnin pisteytyksestä. Sen mukaan lehdon luonnonhoidon pisteytyksessä arvotetaan vieraslajien esiintyminen, puuston rakenne, kuolleen puun määrä ja lehtipuuosuus.

Asetuksen 2 momentin mukaan lehdon luonnonhoidon tulos katsottaisiin saavutetuksi, jos hanke saisi toteutuksesta vähintään 5 pistettä. Pisteitä tuloksen saavuttamisen arviointiperusteista voisi saada liitteen 6 mukaisesti. Kustakin arviointiperusteesta hanke voisi saada 0–2 pistettä.

Lehtojen luonnonhoidon tuloksen pisteytyksessä huomioitaisiin haitallisten vieraslajien esiintyminen kohteella. Mikäli kohteella ei olisi vieraslajeja saisi siitä yhden pisteen. Mikäli kohteella esiintyisi haitallisia vieraslajeja ei kohde saisi yhtään pistettä. Maanomistaja voi hoitotoimin vaikuttaa haitallisten vieraslajien esiintymiseen. Joissakin tapauksissa tämä voi edellyttää useita hoitokertoja.

Lehtojen hoidolla on mahdollista vaikuttaa puuston rakenteeseen, kuolleen puun määrään ja lehtokasvillisuuden elpymiseen. Hoitotuloksen pisteytyksessä pisteitä saisi kohteen puuston rakenteesta. Puuston rakennetta kuvaava luokittelu olisi sama kuin kohteiden valintaa kuvaavassa pisteytyksessä, mutta kuitenkin niin, että tasarakenteisesta tai kaksijaksoisesta kohteesta ei saisi yhtään pistettä. Tämä kannustaisi kehittämään kohteen rakennepiirteitä parempaan suuntaa tai mikäli ne ovat olleet lähtötilanteessa hyvät, säilyttämään ne sellaisena. Kuusien poistaminen lehdoista voi joissakin tapauksissa tarkoittaa, että kohteen rakennepiirteet kehittyvät kohti tasarakenteista metsää. Näissäkin tapauksissa on kuitenkin mahdollista vaikuttaa kohteen vaihtelevaan tilajakaumaa.

Kuolleen puun määrän pisteytyksessä huomioitaisiin kuolleen puun määrän kehitys lähtötilanteeseen verrattuna. Mikäli kuolleen puun määrä pysyisi ennallaan tai lisääntyisi, saisi kohde pisteitä. Kuolleen puun määrässä ei huomioida puita, joita koskee metsätuhojen torjunnasta annetun lain velvoite puiden poistamiseen.

Lehtokasvillisuuden elpyminen kuvaisi lehdon luonnon hoidon monimuotoisuus vaikutusta. Pisteitä saisi, mikäli hoitotyön seurauksena lehtokasvillisuus olisi osittain tai kokonaan elpynyt. Tilannetta verrattaisiin lähtötilanteeseen.

7. Asetuksenantovaltuudet

Metsätalouden määräaikaisen kannustejärjestelmälain 11 § 4 mom., 13 § 4 mom., 23 b § 4 mom., 23 c § 6 mom., 23 d § 5 mom., 25 b 4 mom. ja 25 c § 2 mom.

8. Voimaantulo

Valtioneuvoston asetus tulisi voimaan 1.7.2025 ja se olisi voimassa 29 päivään helmikuuta 2028.

9. Esitys

Esitetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta.